

МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ
НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ

1000 - София, бул. "Княз Дондуков" № 52

Телефон: (02) 98591, Факс: (02) 9870827

Изх. № 24-33-323

Дата: 2007 г.

ДО

Г-Н,

.....

Относно: начисляване на данък върху разходите, свързани с автомобили, използвани за управленска дейност

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН,

Във връзка с въпросите, поставени във Вашето писмо, постъпило в ЦУ на НАП с вх. № 24-33-323/.....2007г., изразявам следното становище:

Според представената от Вас фактическа обстановка, дружеството ползва леки автомобили, в т.ч. за управленски цели. Леките автомобили не са негова собственост, а са му предоставени за ползване от друго дружество като не е уточнено дали е налице наемно правоотношение. Разходите, свързани с използването на автомобилите се фактурират от дружеството собственик на дружеството ползвател. До момента дружеството собственик начислява и внася данък по чл.204, т.3 от ЗКПО върху разходите на леките автомобили, използвани за управленската дейност на дружеството ползвател.

С оглед на тези обстоятелства се поставя следният въпрос: Правилно ли дружеството ползвател заплаща всички разходи за използването на леките автомобили, включително и начисления данък върху разходите, въпреки че не притежава собствени леки автомобили¹

Съгласно чл.204. т.3 от ЗКПО с данък върху разходите са облагат документално обосноващите разходи, свързани с експлоатация на превозни средства, когато с тях се осъществява управленска дейност. На основание чл.2()7, ал.1 от ЗКПО данъкът по чл.204. т.3 се дължи от лицата, които подлежат на облагане с корпоративен данък. Данъчната основа за определяне на данъка върху разходите по чл.204. т.3 са начислените през календарния месец разходи за поддръжка, ремонт и експлоатация на превозните средства, намалени с начислените приходи от застрахователни обезщетения, свързани с превозното средство, до размера на извършените разходи за ремонт, за които се отнася обезщетението. Видовете разходи, които подлежат на облагане, са изчерпателно изброени в дефиницията по § 1, т.39 от ДР на ЗКПО.

От цитираните разпоредби е видно, че законът не поставя задължението за начисляване и внасяне на данък по чл.204, т.3 в зависимост от това дали превозните средства са собственост

на данъчно задълженото лице. Независимо от това дали автомобилите са собствени, наети или предоставени за безвъзмездно ползване, на облагане по реда на чл.204, т.3 от ЗКПО подлежат начислените от данъчно задълженото лице документално обосновани разходи, изчерпателно изброени в § 1. т.39 от ДР на същия закон. Разбира се. тук следва да се има предвид и принципът за предимство на съдържанието пред формата, заложен в чл. 4. ал.1. т.5 от Закона за счетоводството (ЗСч), а именно - сделките и събитията следва да се отразяват счетоводно съобразно тяхното икономическо съдържание, същност и финансова реалност, а не формално според правната им форма.

Следователно данъкът по чл.204, т.3 от ЗКПО се дължи от дружеството ползвател на леките автомобили, което се явява данъчно задълженото лице за този данък. Следва да се отбележи, че с разпоредбата на чл.190, ал.1 от ДОПК е въведена забрана за цесия на публични вземания, какъвто е и данъкът по чл.204, т.3 от ЗКПО.

ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР НА НАП:

/МАРИЯ МУРГИНА

/MAP

